

Ivars Bezprozvanovs

(Latvia)

Ivaras Bezprozvanovas griežti violončele pradėjo vos penkerių. Pirmuoju jo mokytoju tapo Karlis Bunka – iškilus latvių violončelininkas ir dirigentas, ilgametis Liepojos teatro muzikos vadovas. Dar besimokydamas Liepojoje, pradėjo koncertuoti įvairiuose Kuršo miestuose, pelnė daugybę apdovanojimų respublikiniuose jaunųjų atlikėjų konkursuose. Savo gimtajame mieste susibičiuliavo su smuikininku Jurijumi Savkinu, su kuriuo iki šiol rengia koncertus kaip fortepijoninio trio narys (su pianistu Martinu Zilbertu).

Vėliau studijavo Jazepo Vytuolo Latvijos muzikos akademijoje, prof. Eleonoros Testelec klasėje. Pelnė antrąsias premijas Kišiniovo (Moldova) ir Minsko (Baltarusija) tarptautiniuose konkursuose. 1991–1993 m. griežė Tovijaus Lifšico vadovaujame Latvijos filharmonijos kameriniame orkestre. Nuo 1997 m. – Latvijos nacionalinės operos orkestro violončelių grupės antrasis koncertmeisteris, Emilio Darzinio muzikos mokyklos mokytojas. Violončelininkas daug dėmesio skiria kamerinės muzikos atlikimui, koncertuose ir įrašų sesijose bendradarbiavo su pianistais Peteriu Plakidžiu, Aldžiu Liepinu, Dzintra Erliha, Valdžiu Janciu, Liene Circene, fleitiste Ilona Meija, klarnetistu Uldžiu Lipskiu, smuikininku Janiu Bulavu ir daugeliu kitų Latvijos muzikų. Kaip įvairių kamerinių ansamblių dalyvis gastroliavo Latvijoje, Vokietijoje, Čekijoje, Švedijoje, Jungtinėje Karalystėje ir JAV. Ypač sėkmingi buvo violončelininko pasirodymai su latvių kilmės Kanados pianistu Arthuru Ozoliniu, su kuriuo dvyk koncertavo Tarptautiniame fortepijono žvaigždžių festivalyje Liepojoje (2004 ir 2006 m.), surengė rečitalį Glenno Gouldo studijoje Toronte (2010 m.). Keletą metų vedė meistriškumo pamokas Tarptautiniame Salacgryvos klasikinės muzikos festivalyje, kurį įkūrė ir organizuoja žymus Rusijos smuikininkas, orkestro „Maskvos virtuozai“ primarijus Aleksejus Lundinas.